

- 1) ceny skupu dla produktów kontraktowanych, dodatek hodowlany przy zwierzętach oraz dodatek za terminową dostawę, jeżeli produkty podlegają kontraktacji lub stosuje się do nich ceny obowiązujące w kontraktacji,
- 2) ceny skupu rynkowego dla produktów nie kontraktowanych lub jeżeli nie stosuje się do nich cen dla dostaw kontraktowanych,
- 3) ceny ustalone dla przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa i dla kółek rolniczych — za usługi warsztatowe, uprawowe, pielęgnacyjne, przy zbiorze, za wypożyczanie sprzętu, narzędzi i maszyn,
- 4) hurtowe ceny sprzedaży dla nasion dostarczanych rolnikom w ramach umowy kontraktacyjnej.

2. Państwowe gospodarstwa rolne mogą nabywać nasiona określone w ust. 1 pkt 4 w przedsiębiorstwach nasiennych po cenach hurtowych.

3. W razie braku cen określonych w ust. 1 i 2 należy stosować ceny umowne.

§ 6. Państwowe gospodarstwa rolne mogą stosować w rozliczeniach z kooperantami za usługi warsztatowe, uprawowe, pielęgnacyjne, przy zbiorze oraz za wypożyczanie sprzętu, narzędzi i maszyn — opłaty niższe, gwarantujące jednak opłacalność świadczonych usług.

§ 7. 1. W zakresie objętym kooperacją państwowe gospodarstwa rolne korzystają z dotacji.

2. Minister Rolnictwa, w porozumieniu z Ministrem Finansów, ustali tryb i zasady korzystania z dotacji, o których mowa w ust. 1.

§ 8. 1. Rolniczym spółdzielniom produkcyjnym, innym organizacjom spółdzielczym oraz kółkom rolniczym uczestniczącym w działalności kooperacyjnej przysługują uprawnienia określone w uchwale dla państwowych gospodarstw rolnych.

2. Zaleca się Zarządowi Centralnego Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, centralnym zarządom innych organizacji spółdzielczych oraz Centralnemu Związkowi Kółek Rolniczych wprowadzenie zasad określonych uchwałą i stosowanie ich przez podległe im jednostki organizacyjne.

§ 9. Terenowe organy administracji państwowej, w ramach posiadanych uprawnień koordynacyjnych, udzielą pomocy państwowym gospodarstwom rolnym oraz jednostkom organizacyjnym określonym w § 8 w organizowaniu i realizacji kooperacji.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

307

UCHWAŁA Nr 285 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 grudnia 1973 r.

w sprawie zasad gospodarowania funduszem płac w jednostkach i zakładach budżetowych oraz w organizacjach społecznych dotowanych z budżetu.

Na podstawie art. 46 i art. 52 ust. 3 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki budżetowe, zakłady budżetowe oraz organizacje społeczne dotowane z budżetu prowadzą gospodarkę funduszem płac w granicach kwot ustalonych w zatwierdzonym planie finansowym. Dotyczy to również jednostek budżetowych w zakresie ich działalności finansowanej ze środków specjalnych lub prowadzonej w formie gospodarstwa pomocniczego działającego na zasadach uproszczonych.

2. Fundusz płac ustalony w planie finansowym, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje wynagrodzeń z tytułu robót i usług w zakresie inwestycji i kapitalnych remontów wykonywanych przez osoby fizyczne na podstawie umowy o dzieło lub umowy zlecenia.

§ 2. 1. Zmiany funduszu płac dokonywane w drodze przeniesień kredytów (wydatków, kosztów) następują w trybie określonym w przepisach Prawa budżetowego.

2. Zmiany, o których mowa w ust. 1, nie mogą powodować zwiększenia funduszu płac jednostek administracji państwowej i organizacji społecznych.

3. Zmniejszenie funduszu płac w zakresie środków pozabudżetowych (zakłady budżetowe, środki specjalne, gospodarstwa pomocnicze) w celu zwiększenia tego funduszu w jednostkach budżetowych przy równoczesnej odpowiedniej zmianie planowanych rozliczeń z budżetem jednostek gospodarki pozabudżetowej, może powodować zwiększenie łącznej sumy kredytów przeznaczonych na fundusz płac w budżecie centralnym lub w budżetach terenowych.

4. Zmiany planowanego funduszu płac, powodujące jego zwiększenie w niektórych jednostkach bez jednoczesnego zmniejszenia funduszu w innych jednostkach, dokonywane są w granicach rezerw funduszu płac wydzielonych w narodowym planie społeczno-gospodarczym, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej. Zwiększenie funduszu płac w granicach rezerw wydzielonych w narodowym planie społeczno-gospodarczym następuje na podstawie decyzji organów upoważnionych do dysponowania rezerwami funduszu płac.

5. W razie zwiększenia funduszu płac w granicach rezerw wydzielonych w narodowym planie społeczno-gospodarczym (ust. 4), źródłem pokrycia wydatków (kosztów) na fundusz płac mogą być także środki pochodzące z oszczędności w wydatkach (kosztach) rzeczowych.

6. Zmiany funduszu płac w planach finansowych organizacji społecznych, dotowanych z budżetu, które nie powodują zwiększenia łącznej kwoty funduszu płac ustalonej dla nich w narodowym planie społeczno-gospodarczym, dokonywane są przez właściwych ministrów, a w zakresie organizacji społecznych dotowanych z budżetów terenowych — przez właściwe terenowe organy administracji państwowej.

7. W razie przekroczenia planowanego funduszu płac w jednostkach budżetowych i zakładach budżetowych ministrowie i kierownicy urzędów centralnych — w zakresie budżetu centralnego oraz terenowe organy administracji państwowej — w zakresie budżetów terenowych zobowiązani są do pokrycia przekroczenia z utworzonych rezerw funduszu płac, niezależnie od zastosowania sankcji w stosunku do osób odpowiedzialnych za powstałe przekroczenie.

8. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych, którzy dysponują wydzielonymi w narodowym planie społeczno-gospodarczym rezerwami funduszu płac, mogą przeznaczać te rezerwy na określone cele dla jednostek i zakładów budżetowych, jeżeli mają w swojej części budżetu centralnego przewidziane na te cele odpowiednie kredyty budżetowe.

§ 3. 1. Organy administracji państwowej zatwierdzające plany finansowe, a w zakresie środków pozabudżetowych — ustalające fundusz płac, mogą w granicach ponadplanowych dochodów za świadczone ponadplanowe usługi zwiększać fundusz płac:

- 1) jednostkom służby zdrowia i opieki społecznej — w zakresie działalności usługowej i produkcyjnej,
- 2) stacjom sanitarno-epidemiologicznym i stacjom krwiodawstwa — w zakresie działalności finansowanej ze środków specjalnych,
- 3) jednostkom budżetowym, przy których działają komisje kwalifikacyjne i egzaminacyjne — z tytułu egzaminów,
- 4) pracownikom urbanistycznym urzędów terenowych organów administracji państwowej — z tytułu prac projektowych przeznaczonych na eksport,
- 5) powiatowym zarządom dróg lokalnych — z tytułu otrzymanych dodatkowych zleceń oraz środków finansowych na wykonanie określonych robót,
- 6) gospodarstwom pomocniczym parków narodowych,
- 7) jednostkom gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, z wyjątkiem dyrekcji inwestycji miejskich — z tytułu otrzymanych dodatkowych zleceń oraz środków finansowych na wykonanie określonych robót,
- 8) biuram geodezji i kartografii — w zakresie usług wykonywanych z księgi zamówień,
- 9) terenowym zespołom usług projektowych — z tytułu usług produkcyjnych świadczonych dla rolnictwa,
- 10) zakładom weterynarii,
- 11) zakładom unasienniania zwierząt.

2. Przepisy ust. 1 nie dotyczą jednostek świadczących usługi dla ludności i działających w formie zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych lub prowadzą-

cych działalność finansowaną ze środków specjalnych, do których stosuje się odrębne przepisy.

3. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio przy zwiększaniu funduszu płac kolegiów do spraw wykroczeń przy terenowych organach administracji państwowej oraz skarbowych urzędów komorniczych.

4. Wskaźnik zwiększenia funduszu płac nie może być wyższy od wskaźnika ponadplanowego wykonania zadań rzeczowych, wyrażonych ilościowo bądź wartościowo, a jeśli chodzi o wskaźnik zwiększenia funduszu płac jednostek gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, nie może on przekroczyć 20% ustalonego funduszu płac.

5. Ograniczenia, o których mowa w ust. 4, nie dotyczą zwiększenia funduszu płac ekip remontowych, dozorców i grup konserwacyjnych zarządów budynków mieszkalnych oraz jednostek służby drogowej.

6. Minister Finansów może przyznać uprawnienia określone w ust. 1 innym jednostkom, jak również ustalać inne współczynniki korekty funduszu płac niż wymienione w ust. 4.

7. Organ dotujący działalność statutową organizacji społecznej może odpowiednio zwiększyć ustalony dla niej fundusz płac w związku ze świadczeniem przez organizację społeczną ponadplanowych usług oraz uzyskaniem ponadplanowych dochodów z wpłat ludności.

8. W razie zlecenia organizacji społecznej określonych zadań do realizacji w toku wykonania planu zleceńodawca powinien przekazać również odpowiednią część swego funduszu płac przeznaczonego na realizację tego zadania, jeżeli organizacja społeczna nie ma możliwości wykonania tego zadania w ramach planowanego funduszu płac.

§ 4. 1. W jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1, skutki finansowe awansów pracowników, obliczone w skali rocznej, nie mogą przekroczyć na rok następny kwoty, która została ustalona w danym roku w planie jednostki z przeznaczeniem na awanse.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy skutków finansowych awansów i przeszerogowań automatycznych, dodatków za wysługę lat i zaszerogowań stażystów po odbyciu stażu, dodatków z tytułu posiadania stopni naukowych i za znajomość języków obcych.

§ 5. Środki przeznaczone na fundusz płac dla jednostek, których działalność rozpoczyna się w ciągu roku, powinny być wyodrębnione w planie i wykorzystywane w miarę uruchamiania tych jednostek.

§ 6. Jednostki objęte działami „Nauka” i „Szkolnictwo wyższe”, w których na podstawie odrębnych przepisów zniesiono limitowanie funduszu płac, prowadzą gospodarkę funduszem płac według zasad określonych w tych przepisach.

§ 7. Traci moc uchwała nr 260 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1967 r. w sprawie zasad gospodarowania funduszem płac w jednostkach i zakładach budżetowych oraz w organizacjach społecznych (Monitor Polski z 1967 r. Nr 66, poz. 318 i z 1970 r. Nr 10, poz. 85).

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz